

162

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1977 r.

o morzu terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 1. 1. Morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest obszar wód o szerokości 12 mil morskich, przyległy do brzegu morskiego lub do linii podstawowej, zamykającej polskie morskie wody wewnętrzne w Zatoce Gdańskiej.

2. Brzegiem morskim jest linia zetknięcia się morza z lądem przy średnim wieloletnim stanie wody.

3. Linią podstawową, zamykającą polskie morskie wody wewnętrzne w Zatoce Gdańskiej, jest linia łącząca punkt na Mierzei Helskiej o współrzędnych $54^{\circ} 37' 36''$ szerokości geograficznej północnej i $18^{\circ} 49' 18''$ długości geograficznej wschodniej z punktem na Mierzei Wiślanej o współrzędnych $54^{\circ} 22' 12''$ szerokości geograficznej północnej i $19^{\circ} 21' 00''$ długości geograficznej wschodniej.

Art. 2. Rozgraniczenie morza terytorialnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z morzem terytorialnym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej określają umowy międzynarodowe.

Art. 3. Polska Rzeczpospolita Ludowa wykonuje swe zwierzchnictwo zarówno na morzu terytorialnym, jak i w przestrzeni powietrznej, znajdującej się nad tym morzem oraz na jego dnie i znajdującym się pod nim wnętrzu ziemi.

Art. 4. 1. Na morzu terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obce statki korzystają z prawa nieszkodliwego przepływu.

2. Na morzu terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obce statki przepływają wyznaczonymi torami wodnymi lub torami powszechnie uczęszczanymi, a jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa Państwa albo żeglugi — kursami wskazanymi każdorazowo przez właściwe organy.

Art. 5. Przebywanie obcych okrętów wojennych na morzu terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej określają odrębne przepisy.

Art. 6. Jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa Państwa albo żeglugi, Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych, może ustanowić na morzu terytorialnym strefy zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa.

Art. 7. W dekreście z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 51, z 1959 r. Nr 27, poz. 168 i z 1969 r. Nr 13, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się art. 2 i 3;

2) w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) część Zatoki Gdańskiej zamknięta linią łączącą punkt na Mierzei Helskiej o współrzędnych: $54^{\circ} 37' 36''$ szerokości geograficznej północnej i $18^{\circ} 49' 18''$ długości geograficznej wschodniej z punktem na Mierzei Wiślanej o współrzędnych $54^{\circ} 22' 12''$ szerokości geograficznej północnej i $19^{\circ} 21' 00''$ długości geograficznej wschodniej”;

3) w art. 8 ust. 2, w art. 9 ust. 2 i w art. 13 użyte w różnej liczbie i przypadku wyrazy: „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” zastępuje się wyrazami: „terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego”, użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku;

4) w art. 12:

a) w ust. 1 wyrazy „prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej właściwej” zastępuje się wyrazami: „terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego właściwego”;

b) w ust. 2 wyrazy: „powiatowej (miejskiej) komendy Milicji Obywatelskiej właściwej” zastępuje się wyrazami: „organu Milicji Obywatelskiej właściwego”;

5) w art. 14:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy: „Powiatowa (miejska) komenda Milicji Obywatelskiej właściwa” zastępuje się wyrazami: „Organ Milicji Obywatelskiej właściwy”;

b) w ust. 2 wyrazy: „Prezydium powiatowej rady narodowej” zastępuje się wyrazami: „Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego”;

6) w art. 16:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyraz: „powiatów” zastępuje się wyrazami: „gmin i miast”, a w zdaniu drugim wyrazy: „miasta i powiaty” zastępuje się wyrazami: „gminy i miasta”;

b) w ust. 2 wyraz: „powiaty” zastępuje się wyrazami: „gminy, miasta”, a wyrazy: „do powiatów” zastępuje się wyrazami: „do gmin i miast”;

7) w art. 18 w ust. 2 w pkt 3 wyrazy: „wodach pasa przyległego” skreśla się;

8) w art. 20 wyrazy: „Ministrowie: Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego, Żeglugi” zastępuje się wyrazami: „Ministrowie: Komunikacji, Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej”;

9) w art. 22 w ust. 1 wyrazy: „oraz na wodach pasa przyległego” skreśla się;

10) w art. 23 w ust. 1 przed wyrazami: „wodach terytorialnych” przecinek zastępuje się spójnikiem „i”, a wyrazy: „i wodach pasa przyległego” skreśla się;

11) w art. 25 w ust. 2 przed wyrazami: „wód terytorialnych” przecinek zastępuje się spójnikiem „i”, a wyrazy: „i wód pasa przyległego” skreśla się;

12) w art. 26:

a) ust. 1 skreśla się;

b) w ust. 2 wyrazy: „Ministrem Transportu Drogowego i Lotniczego” zastępuje się wyrazami: „Ministrem Komunikacji”, a wyrazy: „i wodami pasa przyległego” oraz oznaczenie ust. 2 skreśla się;

13) w art. 28 w zdaniu pierwszym wyrazy: „oraz na wodach pasa przyległego” skreśla się;

14) w art. 29 w ust. 1 przed wyrazem: „terytorialnymi” dodaje się wyraz: „lub”, a wyrazy: „lub wodami pasa przyległego” skreśla się;

15) w art. 31:

a) w ust. 1 wyrazy: „— podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 złotych” zastępuje się wyrazami: „— podlega karze grzywny do 5.000 złotych”;

b) w ust. 2 wyrazy: „o orzecznictwie karno-administracyjnym” zastępuje się wyrazami: „o postępowaniu w sprawach o wykroczenia”;

Art. 8. Traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o granicy morskiej państwa (Dz. U. Nr 92, poz. 789).

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

163

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1977 r.

o polskiej strefie rybołówstwa morskiego.

W celu wzmocnienia ochrony żywych zasobów wód przyległych do brzegu morskiego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i zapewnienia ich racjonalnego wykorzystania, stanowią się, co następuje:

Art. 1. Ustanawia się na obszarze wód morskich polską strefę rybołówstwa morskiego.

Art. 2. 1. Polska strefa rybołówstwa morskiego jest położona na zewnątrz od granicy morza terytorialnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Bocznymi granicami polskiej strefy rybołówstwa morskiego są:

- 1) w Zatoce Gdańskiej i w Morzu Bałtyckim — linia począwszy od punktu o współrzędnych: 54° 27' 28" szerokości geograficznej północnej i 19° 38' 36" długości geograficznej wschodniej, przez punkty o współrzędnych: 54° 36' 15" szerokości geograficznej północnej i 19° 24' 22" długości geograficznej wschodniej, 54° 40' 12" szerokości geograficznej północnej i 19° 18' 54" długości geograficznej wschodniej, 54° 48' 54" szerokości geograficznej północnej i 19° 20' 42" długości geograficznej wschodniej, 55° 20' 48" szerokości geograficznej północnej i 19° 03' 48" długości geograficznej wschodniej, 55° 51' 00" szerokości geograficznej północnej i 18° 56' 12" długości geograficznej wschodniej — do punktu, którego współrzędne określają umowy międzynarodowe,
- 2) w Zatoce Pomorskiej i w Morzu Bałtyckim — linia począwszy od punktu o współrzędnych: 53° 55' 45" szerokości geograficznej północnej i 14° 13' 41" długości geograficznej wschodniej, przez punkty o współrzędnych: 54° 01' 42" szerokości geograficznej północnej i 14° 15' 16" długości geograficznej wschodniej, 54° 07' 37" szerokości geograficznej północnej i 14° 16' 51" długości geograficznej wschodniej, 54° 28' 19" szerokości geograficznej północnej i 14° 35' 51" długości geograficznej wschodniej — do punktu, którego współrzędne określają umowy międzynarodowe.

3. Zewnętrzną granicę polskiej strefy rybołówstwa morskiego stanowi linia łącząca skrajne punkty na liniach będących bocznymi granicami polskiej strefy rybołówstwa morskiego. Szczegółowy przebieg zewnętrznej granicy polskiej strefy rybołówstwa morskiego określają umowy międzynarodowe.

4. W razie braku umów międzynarodowych, o których mowa w ust. 2 i 3, Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia określić granice polskiej strefy rybołówstwa morskiego.

Art. 3. 1. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie oraz pozyskiwać inne żywe zasoby morza wyłącznie polskie statki rybackie.

2. Obce statki rybackie mogą uprawiać rybołówstwo w polskiej strefie rybołówstwa morskiego, jeżeli umowa

międzynarodowa zawarta przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z państwem przynależności statku możliwość taką przewiduje.

Art. 4. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej, w drodze rozporządzenia, określa zasady i warunki uprawiania rybołówstwa przez obce statki w polskiej strefie rybołówstwa morskiego.

Art. 5. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej ustala corocznie wielkość ogólnego dopuszczalnego połowu dla poszczególnych gatunków żywych zasobów w polskiej strefie rybołówstwa morskiego.

Art. 6. Nadzór nad przestrzeganiem prawa uprawiania rybołówstwa na wodach polskiej strefy rybołówstwa morskiego, wynikającego z przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie, sprawują — niezależnie od uprawnień urzędów morskich — organy ochrony granic.

Art. 7. Organy ochrony granic mogą na wodach polskiej strefy rybołówstwa morskiego skontrolować obcy statek rybacki, gdy zachodzi podejrzenie naruszenia przepisów ustawy lub przepisów wydanych na jej podstawie, a także zatrzymać i zmusić go do zawinięcia do wskazanego mu portu; kontrola oraz zatrzymanie statku i zmuszenie go do zawinięcia do wskazanego portu następuje w trybie i przy zastosowaniu środków przewidzianych w przepisach o ochronie granic państwowych.

Art. 8. 1. Kierownik obcego statku rybackiego, który dokonuje połowu na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy lub przepisów wydanych na jej podstawie,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, grzywny od 25.000 do 1.000.000 zł albo obu tym karom łącznie.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 sąd może orzec przepadek statku, sprzętu rybackiego i złowionych ryb, chociażby nie były własnością sprawcy.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Kierownik obcego statku rybackiego, który dokonuje połowu na polskich wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy lub przepisów wydanych na jej podstawie,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, grzywny w wysokości od 25.000 do 1.000.000 zł albo obu tym karom łącznie.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 sąd może orzec przepadek statku, sprzętu rybackiego i złowionych ryb, chociażby nie były własnością sprawcy.”;